

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 631.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181722336/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

Med et Kjæmpstøg rev Per Banditten ud over Senge-
stokken; hans Krop faldt til Jorden som en Sæk Ben.

„Knap di Bowser!“ raabte Per og gav ham i det
samme et svuppende Spark ind paa Hoften.

Jakob bugtede sig paa Jorden som en Mørkets Dæmon.
Alle hans Træk var som vrede af Led.

I et Nu svajede han i Vejret og sprang imod Per som
en Hugorm. En Foldeknivs Hjortetaksskaft laa fast i hans
Haand.

Fra de omstaaende høstes en forvirret Raaben. I
samme Sekund havde Per grebet om Jakobs Haandled, og
efterat den blinkende Od i nogen Tid havde bevæget sig
i vilde Zigzaglinjer over de to Bryderes Hoveder, faldt
Kniven med et dødt Klask mod Gulvet.

Per knækkede Jakob ned som et Stykke Kvas og gjen-
nemgarvede ham fra øverst til nederst med tørre Hug. Ja-
kobs Kammerater begyndte at knurre.

„Aa,“ sa de andre, „lad dem slaas, lad dem slaas,
lad dem jævn dje Træd, saa længe ingen af dem trækker
æ Knyw.“

Med et vildt Brag sprang nu Døren til Fæstalden op,
og rød og forpustet stormede Forvalteren ind i Kamret.
Alle de halvnøgne Kvinder fik travlt med at komme un-
der Dynerne. Daglejerne ønskede hver især, at ogsaa de
kunde ha fundet et Musehul.

„Hvad Saian i hule Helvede er det for en Kommer!
Ligger I her og horer og slaas og forstyrrer Malkekøernes
Ro midt Nattetider!“

Holder I ikke op, I fulde Svin, naar jeres Forvalter
befaler det! Da skal jeg, ders Onde gale mig, lære jer!“

Med disse Ord rettede Forvalteren et bredt Spark mod
Pers Lysk.

Per slap Jakob og stod nu med frygtelige Øjne op-
rejst foran Forvalteren. Med et Kjæmpestød plantede han
sin Knytnæve lige i Næsen paa ham.

Forvalteren styrtede til Jorden som en Stud.

Under Kampen for at komme op igjen, fik han Over-
kroppen ind under en af de høje Senge, saa kun hans
Ben var frie. Hans sparkende Støvlesnuder havde endnu
Kalk paa sig fra Luge-Opspringet.

Per havde nu let Spil overfor sin Fjende, og han lod
ikke Fordelen slippe sig af Hænde. Der var ikke en